Advent - Quart diumenge

Per FrancescX el dl., 13/12/2021 - 00:00

Mi 5,1-4a
He 15,5-10
Lc 1,30-45

La decisió de Maria

"Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà". Maria va copsar quin compromís li comportava la gran meravella del que es realitzava en el seu si.

És significatiu que en el relat evangèlic immediatament després de l'anunci de l'àngel i de la seva acceptació per part de Maria, no aparegui un cant d'acció de gràcies a Déu. Constarà després, ja a casa de la seva cosina. Primer, és anar decidida, seguint un camí de pujada, cap al poblet de la província de Judà.

La fidelitat de Maria

No sabem si Maria va acabar d'entendre el que s'anava formant en el seu ventre, però certament va intuir la necessitat d'ajuda per part de la seva cosina embarassada de sis mesos.

I aquesta ajuda va ser especialment més esplèndida, perquè va anar acompanyada d'Aquell que va omplir de joia aquella casa de Elisabet i Zacaries, inclús saltava de goig el nen que s'anava acabant de formar en el si d'Elisabet.

Maria va ser fidel al que creia que Déu li demanava. Reflectia el que hem escoltat a la carta als hebreus: *"Crist deia a Déu quan entrà al món: No voleu oblacions ni sacrificis... no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat."*

La fe de Maria

I és, només després de la lloança, que li fa la seva cosina, *"Feliç tu que has cregut"*, Maria esclata amb el seu cant d'acció de gràcies a Déu per les meravelles que ha obrat en ella, en la petitesa de la seva senzilla serventa. És el cant que anomenem "Magnificat".

"Feliç tu, que has cregut!" En què va creure Maria? No solament va creure en el pla de Déu en ella, sinó que la seva fe havia de tenir una mirada ampla i lluminosa, *"la claror de la mirada de Déu"*, amb l'expressió del salm, que hem escoltat. Maria creia que el projecte de Déu s'estendria a totes les generacions. Així ho va expressar en el seu cant del *Magnificat.*

I aquest projecte de Déu per a totes les generacions, ella l'anava iniciant amb aquesta senzilla visita, d'incòmode camí, a la casa de la muntanya de la província de Judà, a la casa d'Elisabet i Zacaries.

I aquella va ser una visita, com deia, que va omplir de joia i entusiasme aquella casa, i els que hi residien, inclús aquell que s'anava formant en el si d'Elisabet.

Procurem mantenir-nos oberts a la vinguda del Senyor, que vol entrar a casa nostra, al nostre interior personal i a les nostres llars, perquè s'omplin de joia i entusiasme, interiors i exteriors, i perquè ens sentim moguts, com Maria, a portar-ne a la dels altres, especialment a les que les circumstàncies, en les que malviuen, no ajuden a tenir-ne.

ETIQUETES
GOIG FE DE MARIA MIRADA